

Tractatus Secundus.

imittatur ex salmuri vel sale aliqd qd si fiant in naribus vel ore inungant vngüeto facto ex oleo violato dragato ⁊ cera alba. Mucillago aut granor citoz ⁊ mucillago psilij pferüt his que fiunt in ore.

¶ Caplm. 3. De remotione signorum que post variolas remanent.

Remanent cicatrices ex vulneribus vel vlceribus variolarum quoniam sicut ex alijs vlceribus vel solutionibus cõtinuitatis que cutim maculis nigris fetidis deturpant. Et ego quidem dico quod color ipsarum remouet vlt illa que dicent infra ca. de decoratione cicatricum vulnery vel vlcey ⁊ pprie quoniam non sunt pccata ⁊ etiã valebunt multũ que dicent in trac. de decoratione. Sed ego quodã medicamine vsus suz cõposito quod est. ℞. litargiry abluti radicũ canẽ sicce: farine ciceris: ossa vetusta: farine rizi rosti. añ. teratur ⁊ aggregent ⁊ liniat ex eis facies in nocte cum aliquo ex liquoribus que infra dicent: ⁊ in mane cum aqua calida lauet: aut in balneo si est pole. ¶ Locauitates asst que in cute remanent post variolas sanat cum predictis regimen impinguatiuũ: ⁊ nos de hoc si deus voluerit in trac. de decoratione ppriũ faciemus caplm.

¶ Sermo Tertius vltis totius operis. De soluta cõtinuitate ⁊ apatibus ptinet tractatus quinqs.

¶ Tractatus primus tertij sermonis. De soluta cõtinuitate: continet capla duo.

¶ Caplm primum pphemiale.

Tam s̄m Bal. due sunt intentiones sanatiue artis: vna repletio euacuatorum: ⁊ alia eũ repletorum. Et qd solo cõtinuitatis est morbus simplex de se: omne autẽ apostema est morbus cõpositus ⁊ simplex existit ante cõpositum.

ideo primo de soluta continuitate dicemus deinde de apostematibus erit sermo.

Capitulum. 2. De vulneribus capitis et eleuatio ne cutis a carne.

Supra meminimus me promississe facere capitulum proprium de soluta continuitate ossis capitis in hoc sermone quod presentialiter facio. **E**t dico quod antiqui ad coagulandum vulnera capitis cito dixerunt quod betonica puluerificata superponatur secundo dixerunt hunc sermonem quoniam fractura est in osse capitis si betonica protusa superponatur loco et sepe emplastrum ex ea renouet mira celeritate agglutinat et tanta est ei virtus ut ossa fracta extrahat. **T**ulnera autem capitis radix gladioli optime sanat. **C**oncordati autem sunt omnes in hoc vnguento. **R**ex. succi foliorum lolij parte. j. aceti partes. ij. efficiantur cum melle et dixerunt hoc est approbatum medicamen ubi nimis desiccare oportet in magnis plagis et maxime capitis et musculorum et quocumque sunt infusa per magnam tempus et ad cicatricem venientia. **E**t dixit Gal. de eo quod etiam si plage sint usque ad occasionem est approbatum medicamen. **E**t dixerunt etiam quod lolium est optimum medicamen. **E**t dixerunt de myrrha quod approprietate agglutinat fragmenta ossium capitis et per hijs quibus infra etiam in. c. de restrictione fluxus san. in vulnere. **Q**uod si os sit protusum et fractura non appareat fiat emplastrum cum ebullis solis aut cum eisdem mixtis cum melle. **E**mplastrum nostrum in contusione capitis. **R**ex. ros. meliloti: mirtulorum: betonice: calami aromatici: camomille: boliar. aluminis: iamen an. efficiantur cum optimo vino addito modico aceto et melle prius tamen locus cum oleo mirtino inungatur. **E**go autem scribo emplastrum mirabile in contusione ossis capitis et fractura quocumque ipsius expertissimum cuius utilitates dicaz postea debet poni super caput inter duas petias et applicari toti capiti. ita tamen ubi videtur maior protusio

Betonica,

Radix gladioli.

Angucium,

**Lolium,
Myrrha,**

Emplastrum nrs.

Tractatus Secundus.

ibi cum nauacula fiat profunda incisio vt qd per em/
plastrū extrahit locum respirationis inueniat z est.
℞. granorū q̄ inuenimus infructu palme q̄ dicitur auri
culi. i. laurus baurach rubei salis ar. aristolo. cretice
i. rotūde: radicū cucumeris afinini gumi alborim.
i. terbētine. añ. aũ. xx. piperis macropiperis: armo/
naci: amomi: xilobalsami. añ. aũ. x. thuris masculi:
murrhe: resine sicce: aristolo. lon. oiuz. añ. aũ. x. lactis
arboris mori. añ. aũ. x. cere aũ. xxx. adipis capre.
aũ. iij. fecis olei de lilio q̄tū sufficit ad p̄ficiēdū me/
dicinā terant sicce z cribellent z fricent vinctis ma/
nibus fricatis cū sece olei de lilio. ita vt q̄ permix/
ta fuerint oia bñ reponant z p̄seruent. q̄daz aũt ad/
dunt in fracturis mirabilib⁹ cranei z oibus ēt ope/
rationibus eius galbani ossis cruris z brachij hois
mortui. añ. aũ. x. scabiose aũ. xiiij. est em̄ mirabile
suggit em̄ hoc emplm̄ ex oi loco vbi necessariuz est
z frāgit qd̄ necessariū est egredi z extrahit ossa coz/
rupta: z frustulas: z spinas: z tela imissa molificatv/
uis p̄missis z p̄fert ad tortionē mēbr̄i super mēbr̄uz
z sigillatiōez vulneꝝ. seruet ergo iter p̄cipua. ¶ **D**i/
cemus aũt de restrictione sanguis vulneꝝ ex capite
infra vbi de hoc in oi vulnere fiet sermo. ¶ **S**i aũt
p̄tingat solā cutim a craneo separari tollat succ⁹ fo/
lioz oliue siluestris: z cū melle tēperet z applicet.

**De cruris z
brachij hois
mortui.**

¶ **T**ractatus scds tertij sermonis. De omni soluta
cōtinuitate cōtinet tria capitula.

¶ **C**aplm̄. i. De vulnere z soluta p̄tinuitate in car/
ne: siue sit intus: siue extra.

**Pul. fol. glā
dis.**

Quoniam circa cōsolidationē vulneꝝ z maxime
carnosoz mirabilia scripserūt an/
tiq. ¶ **E**t dixerunt q̄ oia vulnere p̄solidat
puluis folioꝝ glādis siccoꝝ tritoꝝ optime z cribel/
tis.